

ric amb el pobre, sublimant-se una de les més excel·lents obres de misericòrdia i donant compliment a aquell formós principi de "Tots per a un i un per a tots"! No com ara, que ha esdevingut el cas, d'equació inversa, de "Tots contra un". tan sols.

Aspecte social del mutualisme en la tuberculosi

El mutualisme és tan antic com la humanitat. No vull ofendre la vostra cultura ni menys la vostra il·lustració citant el que han fet els *infusoris*, petits animalets, abans d'aparèixer l'home a la terra; treball que, iniciat al fons de l'aigua, per virtut de l'associació han fet sobresortir muntanyes al nivell del mar. Alguns milers d'exemples ens en ofereix la Naturalesa. Cal, solament, que ens estudiem nosaltres mateixos. Per ventura el nostre organisme no és una mutualitat en el seu grau màxim de perfecció? Cada òrgan o reunió d'ells—constituïnt-se en aparells o sistemes—és la suma de milions de cèl·lules, unides pels mateixos lligams *anatòmics*, *fisiològics* i *funcionals*, els quals, mitjançant les correlacions hormonals de secreció interna i simpàtic—totes regularitzades i dirigides pel sistema nerviós—fan la nostra harmonia funcional, o, més bé, podem dir-ne *unitat funcional*, per néixer d'aquesta finalitat el principi de vida. El més petit desequilibri produït dins aquest complex sistema, provoca la malaltia. Per fer més gràfica la comparació, i associant-la a la nostra tasca, podríem dir, parlant amb perdó, que els associats són les *cèl·lules*, l'associació d'ells els *òrgans*, o sien les Germandats i Montepius, les *seccions internes* els delegats, i el tot regularitzat pel sistema nerviós, o sia nosaltres. Tots units a un sol fi: *combatre la malaltia, eixugar les necessitats del desvalgut*.

Però on hem d'anar més associats, més units, més agermanats, i, si voleu, més mutualitzats, és per a combatre la *infecció tuberculosa*. Perquè, senyors, podríem dir que el bacil de Koch està associat, està mutualitzat. Aquest ésser microscòpic dona ensenyances a l'home. El bacil de Koch, per a produir totes les lesions destructores, s'associa a l'estrepto, a l'estafilocococ i d'altres microbis d'infecció secundaris, el primer atacant la part noble del pulmó, o sia l'epiteli pulmonar; el segon destruint les fibres elàstiques, o sia el teixit conjuntiu; de manera que, per afinitats biològiques,

els dos es complementen i mutualitzen per fer, conjuntament, obra destructora.

I ara jo pregunto: Si el bacil de Koch s'associa per a destruir, no pot associar-se l'home per a combatre'l? Jo crec que sí. I, per afirmar-ho, diré que cents d'anys abans de l'Era Cristiana, ja existien associacions per ajudar al desvalgut malalt més ben organitzades que les nostres, i, entre les nacions, Grècia—bressol de la humanitat—que ja tenia les *sunedries*, *hetairias* i els *eranos*. Els conqueridors romans ja parlen de les *ghildas*, que subsisteixen fins a constituir-se les institucions gremials, els antics gremis, l'existència dels quals avarca tota l'Edat Mitjana. I encara que l'individualisme revolucionari del segle divuit acabà destruint totes les organitzacions, malgrat això, avui, amb més puixança i experiència, tornen a renéixer.

Corroborant el que diem, França, mare de la Revolució, és la primera nació que legisla sobre l'Associació i el Mutualisme, i pels decrets de 15 de juliol de 1850, i 26 de març de 1852, declara d'utilitat pública dites associacions, així com, pel decret de 5 d'abril de 1898, reglamenta les associacions basades en el mutualisme. I no solament les reconeix, sinó que les hi atorga *un franc*, per cada associat, a l'any. Quan l'entitat compleix els dos fins de socórrer el malalt i la vellesa, aleshores la subvenciona amb una quantitat anyal. Tot plegat ha fet que França compti amb 20.000 associacions d'una certa importància els *dispensaris anti-tuberculosos*.

Itàlia, bressol de l'art, més tard, per llei especial de 24 de juliol de 1886, legisla sobre el mutualisme. Per això Itàlia té més de 7.000 associacions mutualistes. Per això, també, Itàlia ha creat l'organisme de l'*Assistència Social del Tuberculós*.

Alemanya, mare de la Reforma, ho té tot reglamentat per l'Assegurança Obligatòria segons llei del 1884. S'arriba a l'extrem, actualment, que ningú no es pot casar sense abans fer una assegurança per a la seva muller. Per això Alemanya té els seus meravellosos *sanatoris antituberculosos*.

Anglaterra, senyora del comerç, té establerta la mutualització gairebé obligatòria: la vuitena part de la població, està associada. Té 50.000 societats mutualistes. Per això Anglaterra compta, dins dels consells dels comtats, els *Comitès d'assegurança de la tuberculosi*. Per això Anglaterra